

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" לתפילה

לבית העלמין. ואין צורך בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת... **וכך יוזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!!** בנוסח ספרדי או אשכנזי.

כל ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"

להזמנות: טל. 054-4577956 B.ARYE@NETO.NET.IL

הבן בגנזיו של הקדוש ברוך הוא

זכאי חלקו של זה הבן שזוכה להתעסק לדעת בגנזי אביו, ובכל סודות ביתו, בכך יחידי שהשליטו אביו בכל גנזיו, וזה הוא הכבוד ששולט על הכול. מי שיעסוק בתורה לדעת את הקדוש ברוך הוא ובאלו גנוזים שלו, נקרא בן להקדוש ברוך הוא, כל צבאות שמים אין מי שימחה בידו בכל שעה שצריך להיכנס אצל אביו, זכאי חלקו בעולמות כולם. ומפני זה כאשר מתעסק לדעת אותו בדרך פרט, בסוד החוכמה, ואז הוא נקרא בן.

בעבודת האדם עובד את הקדוש ברוך הוא, יש עבודה שצריך הבן אדם להיכלל משניהם, להיות עבד ובן, להתעטר בו בהקדוש ברוך הוא, ומה היא? זו עבודת התפילה, שצריך להיות בה עבד ובן, ולהיכלל מדרגות עליונות אלו, ולעבוד ולתקן את התפילה בסוד של עבד, לעבוד עבודת שהיא תיקון העולמות, ולהדבק רצונו בסודות החוכמה, ולהדבק בהקדוש ברוך הוא ובגנוזים עליונים כפי שראוי. בן נדבק תמיד באביו ובלי פירוד כלל, ואין מי שימחה בידו. עבד, עושה עבודת אדונו ומתקין תיקוני העולם. מי שהוא שניהם בכלל אחד ובחיבור אחד, וזה הוא הבן אדם שמתקן את סוד כל האמונה בכלל אחד ובלי פירוד כלל, והוא מחבר הכול כאחד, וזה הוא בן אדם שהקדוש ברוך הוא מכריז עליו בכל אלו צבאות ומחנות של כל העולמות, ובכל אלו רקיעים, היזהרו בפלוני נאמן מבית המלך, שכל גנזי אדונו בידו.

זכאי הוא בעולם הזה וזכאי הוא בעולם הבא. מאותו יום ולהלאה ניכר הבן האדם ונרשם בעולמות כולם בשעה שצריך, וכל צבאות ומחנות כולם נזהרים להיות אצלו, והקדוש ברוך הוא לא רוצה אלא הוא בלבדו. והקול מתעורר, יאות הוא ליחיד להיות אצל היחיד ולהתעסק יחיד ביחיד. וסוד שני דרגות אלו מצאנו בפסוק אחד כמו שאמר הנביא ישעיהו: **"עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר"**. ויאמר לי עבדי אתה, הרי עבד, ישראל, הרי בן, שכאשר הם כלל אחד אז כתוב אשר בך אתפאר. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

**ברכה גדולה והצלחה:
לשרון בובליל ולכל משפחתו**

"הנשמה והנחש החזק"

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בפרשת בראשית: "תוצא הארץ נפש זיה" נפש אותה חיה עליונה. ומפני שזו נפש חיה היא קדושה עליונה, כאשר הארץ הקדושה מושכת אותה בתוכה ונכללת בה, אנו קוראים לה נשמה.

ובוא ראה, בכל זמן שאדם הולך בדרך האמת, ופיו ולשונו מדברים דברים קדושים בתפילה בתורה, זו הנשמה מתדבקת בו, אהוב הוא של הקדוש ברוך הוא, כמה שומרים ושומרים אותו מכל הצדדים, רשום הוא לטוב למעלה ומטה, והשכינה הקדושה שורה עליו, וזו היא שעולה למעלה ומדברת לפני המלך הקדוש, והיא נכנסת בכל שערים ואין שימחה בידיה.

ועל כן נקראת רוח מדברת, שהרי כל שאר הנפשות אין להם רשות לדבר לפני המלך זולת זו. ובזמן שהוא מטה דרכו, ושפתותיו ולשונו מדברות דברים רעים, השכינה מסתלקת ממנו, והנשמה הקדושה נעברת ממנו ולא מתדבקת בו, ומצד הנחש הרע החזק מתעורר רוח אחד ששט והולך בעולם, שלא שורה אלא במקום שהקדושה עליונה מסתלקת משם.

ואלו הדיבורים עולים למקום הנחש הרע, שהכל למקומו חוזר, ובשעה שעולים, הכול מכריזים ואומרים מסביב הדיבור הרע של פלוני, פנו מקום לדרכו של הנחש החזק. ואותה הנשמה עולה בבושה בצרה של הכל, ולא נותנים לה מקום לדבר כמקודם. ואז הנחש מזדמן, וכאשר אותו דבר רע עולה בדרכים ידועים ושורה לפני הנחש החזק, כמה רוחות מתעוררים בעולם, ורוח יורדת מאותו צד ומוצאת שאותו בן אדם עורר אותו בדיבור רע, והרי הרוח המדברת הקדושה נעברה ממנו, אז שורה עליו ומטמאה אותו, ואז הוא מצורע, ונפגם בבשרו במראה פניו בכל, ועל כן אמר שלמה המלך בספר משלי: "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו", נפשו ודאי, אותה שהייתה מדברת נעשית שותקת מפני הדיבור הרע.

וכמו שעונש האדם בזה מפני דבור רע, כך עונשו מפני דבור טוב שבא על לידו ויכול לדבר ולא דיבר..

לעילוי נשמת הצדקת: מרימה ברדה בת אלושה ז"ל

לעילוי נשמת: חיים ברדה בן חי ז"ל

לעילוי נשמת: דוד מזרחי בן אהרן ז"ל

"קבורת האדם"

מלאך המוות עומד לפניו וחרבו שלופה בידו, שוטר בקשרים במאסר של אותו בן אדם, ואין לה לנפש קושי בכל כפרישה שלה מן הגוף. ובן אדם לא מת עד שהוא רואה את השכינה, ומתוך רוב התאוה השכינה. אחר שיצאה, מי היא הנפש שנדבקה בה ותתקבל בגוף בתוכה.

אחר שיוצאת הנפש מן הגוף, ונשאר הגוף בלי רוח, אסור להשאיר אותו בלי קבורה, שכתוב בתורה בספר דברים: "לא תלין גבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא". וזאת מפני שמת שישה עשרים וארבע שעות, שהם יומם ולילה בלי קבורה, נותן חולשה באברי המרכבה, ומעכב מעשה של הקדוש ברוך הוא מלהיעשות. שאפשר שהקדוש ברוך הוא גזר עליו כדי להביאו בגלגול אחר מייד באותו יום שנפטר, להטיב לו.

וכל זמן שלא נקבר הגוף, הנשמה לא נכנסת לפני הקדוש ברוך הוא, ולא יכולה להיות בגוף אחר, בגלגול שני, שלא נותנים לנשמה גוף אחר עד שיקבר הראשון. וזה דומה לבן אדם שמתה אשתו, הוא לא ראוי להינשא לאשה אחרת עד שקובר את הראשונה. ומפני זה אמרה התורה: "לא תלין גבלתו על העץ".

דבר אחר, כאשר פורשת הנשמה מן הגוף, ורוצה ללכת לאותו העולם, לא תיכנס לאותו עולם עד שנותנים לה גוף אחר מאור, ואחר כך יכולה להיכנס. ומאליהו הנביא תדע, שיש לו שני גופים, אחד שבו נראה למטה לבני האדם, ואחד שבו נראה למעלה בין מלאכים עליונים קדושים. וכל כמה שהגוף לא נקבר, צער הוא לנשמה, ורוח הטומאה מוכן לשרות עליו ולטמא אותו גוף.

ומפני שאותו רוח טומאה מוכן, לא צריך לו לאדם להלין אותו גוף לילה אחד, וזאת מפני שרוח הטומאה נמצא בלילה, ומתפרס בכל הארץ למצוא גוף בלי נפש, לטמא אותו ונטמא יותר. ועל כן הזהיר לכוהנים וזה כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר ויקרא: "לֹא יִטְמָא בְעַמּוּי". מפני שהם קדושים ולא ישרה עליהם רוח הטומאה ולא יטמאו.

לעילוי נשמת: דינה הררי בת מרימה ז"ל

לעילוי נשמת: אורדה בת מרימה ז"ל

"אש לבנה מתגלגלת ולוהטת"

אוי לאלו שלא שמים לב ולא מסתכלים במעשיהם, שהרי אצלם עומדים אלו עדי המלך, ומשגיחים ורואים כל מה שהם עושים ואומרים, שהרי הם עולים ומעידים לפני המלך. וזה השוטר עומד לפני המלך ותובע דין, פלוני עבר הדין, פלוני עשה כך וכך, והרי כאן היו ידיים. ועד שהקדוש ברוך הוא לא שואל אותם, אין להם רשות להעיד.

אז הם מעידים את העדות. והכל נכתב לפני המלך בפתקה. בבית המלך יש היכל אחד, והיכל זה מלא אש לבנה, וזו האש מתגלגלת בעיגול ולוהטת שביבים, וזו לא פוסקת לעולמים, שני סופרים עומדים תדיר לפני המלך. ואלו העדים שהם הסופרים לוקחים מאותו עיגול של אש לבנה, וכותבים עליו באותה אש שחורה, ואז המלך מחמיץ את הדין עד זמן ידוע, שמא בין כך יחזרו בתשובה.

אם יחזרו, פתקים נקרעים, ואם לא, המלך יושב וכל אלו של בית זכות עומדים לפניו, הכרוז קם ומכריז פלוני עשה כך מי ילמד עליו זכות. אם יש מי שילמד עליו זכות יאות, ואם לא הרי נמסר לשוטר. והכול יודע הקדוש ברוך הוא, אז מדוע צריך לכל זה? אלא כדי שלא יהיה פתחון פה לבני העולם, להראות שהכול עושה בדרך אמת, ונוח לפניו מי שניצל מן דינו. ואם תאמר מנין לנו, זה נמסר לחכמים. ואפילו למי שלא יודעים, מי שרוצה להסתכל ישים לב במה שהוא בגלוי, וידע במה שהוא בסתר, שהרי הכול באופן אחד, כל מה שצווה הקדוש ברוך הוא בארץ, הכול הוא כמו שלמעלה.

יום ראש השנה הוא יום הדין, והמלך יושב בכסא הדין, והשוטר בא ומכסה פתח המלך ותובע דין. ואף על פי שהקדוש ברוך הוא אוהב את הדין כמו שאומר הנביא ישעיהו: "כי אני ה' אוהב משפט", מנצחת אהבת בניו את אהבת הדין. ובשעה שהשוטר קם לטעון וציווה לתקוע בשופר, וזאת כדי לעורר רחמים.

ברכה לרפואה מהרה: לאברהם בן פנינה

ברכה לפרנסה טובה: לאברהם בן מנחם

פינת הצדיק

השבוע: "המהר"ל מפרג"

ליהודים הייתה אורה ושמחה ורווחה, ובבית רבי בצלאל שרתה השמחה כפליים, ובאותו לילה יופיע האור הגדול בביתו, בדמות ילד בריא שנולד בליל הסדר, ילד בעל חזות אצילית אשר נשמתו חוצבה מגבהי מרומים. ושמנו נקרא בישראל "יהודא ליוא לייב (אריה)" על שם אבי סביו הגדול, רבי יהודה ליוא הזקן מפראג, מגזע הגאונים צאצא לבית דוד המלך. כי לא לחינם נולד המהר"ל כמושיען של ישראל בשנת רע"ב, על שם הכתוב: "ברע"ב זנתנו"... והוא הדמות הפלאית. ואביו רבי בצלאל נוטל על שכמו ללמד תורה את בנו המהר"ל המחונן. עוד בנערותו היה גאון ודגול משמו ומעלה וגבוה מבני גילו. ואחיו הגאון של המהר"ל היה רבי חיים שעוד בנערותו היה החברותא ביעיבה היה הנער משה איסרליש בכינויו הרמ"א הפוסק הגדול. ועוד אח נוסף למהר"ל רבי סיני הגאון המופלג בתורה. ועוד אח היה רבי שמשון שהיה אב בית דין. ארוסתו של המהר"ל ששמה פרל שהייתה עשירה מארמון מפואר. לימים נשרף הארמון המפואר של פרל, וירדה מנכסיה, והוריה של פרל הודיעו למהר"ל על ביטול האירוסיין. ופרל יצאה למכור כעכים ברחובות, וחייל נעץ את חרבו על הכעכים וזרק לה כרית שהייתה כבדה, כשפתחו את הכרית וגילו לתדהמתם יהלומים ומרגליות. והמהר"ל ופרל נישאו. וביום ח"י אלול עס"ט נפטר המהר"ל בן 97 שנים זיע"א. ופרל נפטרה אחריו.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

השבוע: "שפע האור"

בריאת הנשמה והרוחניות שורשם בהארת פניו של הקדוש ברוך הוא. ובריאת הגוף והחומריות שורשם בהסתר פניו, כאשר מצמצם את השפעתו. התגברות והשלטת הנשמה על הגוף היא מגבירה את הארת פניו של הקדוש ברוך הוא, ומכוח שפע הארתו מתחזקת ומתעלה הנשמה עוד יותר, ומתקרבים האדם והבריאה לשלמותם. ואילו התגברות הגוף גורמת להגדלת הסתר פניו של יתברך, ומתוך כך- לירידה נוספת של האדם והבריאה לחושך וחומריות. ובזה אנו למדים שגילוי הייחוד נמסר לידי האדם, כי כל מעשה טוב מוסיף בגילוי הייחוד שאין לך עבודה שאינה מוספת תיקון בעולם מצד גילוי מייחודו. כי האדם המקיים תורה ומצוות כרצון בוראו, ומרומם ונותן עוז ותעצומות לנשמתו- הוא זוכה על ידי זה להארת פניו, המשפיעה שלמות עליו ועל הבריאה, והחסרונות והרע מתמעטים, ומתקרב גילוי ייחודו יתברך. ואילו זה המתפתה אחר יצרו ומשליט את גופו וחומר- מגביר את הסתר הפנים, וגורם רעות וחסרונות לבריאה. השלבים השונים של התגברות הגוף והחומר, או הנשמה והרוחניות, בתקופות שונות- הם והם השלבים השונים של גלות או של גאולה, שהם תקופות של הסתר דרכי ה' יתברך, או גילוי של השכינה ושפע רוח קודש. ובכוח האדם לקרב, או להרחיק חס ושלום את תכלית הבריאה.

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

הטהרה היא תיקון הלב והמחשבות. וזה הלשון מצאנו אצל דוד המלך בספר תהילים: "לב טהור ברא לי אלוקים". ועניינה שלא יניח האדם מקום ליצר מעשיו, אלא יהיו כל מעשיו על צד החוכמה והיראה ולא על צד החטא והתאוה. וזה אפילו במעשים גופניים והחומריים, דהיינו שלא יקח מן העולם אלא ההכרחי, עדיין יצטרך לטהר לבבו ומחשבתו שגם באותו המעט אשר הוא לוקח לא יכוון אל ההנאה והתאוה כלל וכלל, אלא תהיה כוונתו אל הטוב היוצא מן המעשה ההוא על צד החוכמה והעבודה, וכעניין שאמרו ברבי אליעזר שהיה מגלה טפח ומכסה טפחיים ודומה למי שכפאו שד, שלא היה נהנה כלל, ולא היה עושה המעשה ההוא אלא מפני המצווה והעבודה. ועל זה אמר שלמה המלך בספר משלי: "בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך". ואומנם צריך שתדע, שכמו ששיך טהרת המחשבה במעשים הגופניים אשר הם מעצמם קרובים ליצר לכשיתרחקו ממנו ולא יהיו משלו, כן שיך טהרת המחשבה במעשים הטובים הקרובים לבורא יתברך שמו שלא יתרחקו ממנו ולא יהיו משל היצר. וכבר נתבאר דברי החכמים, שיש מינים שונים שלא לשמה. הרע מכולם הוא שאיננו עובד לשם עבודה כלל, אלא לרמות בני האדם ולהרוויח כבוד או ממון. וזה שאמרו: "נוח לו שנהפכה שוליותו על פניו", ועליו אמר הנביא ישעיהו: "ונהי כטמא כולנו וכבגד עידים כל צדקתנו".

ברכה לזיווג מהרה: לאירנה בת יעל

אך יש כאלה שאינם מסתפקים בכך. אגב שמירה על קלה כבחמורה מבקשים הם להכיר את בוראם ולדעתו. טענתם שלא יתכן לקבל את הסיפורים המופיעים בתורה כפי שהם. אמר רבי שמעון בר יוחאי "בספר הזוהר" אוי לו לאותו האדם האומר שהתורה באה לספר לנו סיפורים בעלמא. ודאי שיש בורה סודות נסתרים החבויים בין השורות. כן טוענים אנשים אלה שהתורה נמסרה לנו כדי להכיר את הקדוש ברוך הוא, לדעתו וללמוד מדרכיו. ועל כן כתב רבי חיים ויטל בהקדמתו לספר "עץ החיים": בפשטי התורה בסיפוריה בדיניה ומצוותיה בהיותם כפשוטם, אין בהם שום היכר וידיעה ליזע את הקדוש ברוך הוא. אדרבא, יש מצוות וחוקים שאין הדעת וסבלתם, וכמעט רוב המצוות והדינים אין השכל סובלם, ואם כן היכן הדר התורה ויופייה וגדולתה? היהדות אינה אוסרת על המאמין לשאול שאלות. אדרבא, מתוך שהתשובות קיימות, כל זמן שהשאלות הן שאלות חכם, רק באמצעות השאלות יגיע השואל להכיר את בוראו וללמוד את דרכיו. שאלות חכם הם אותם שאלות אשר השואל אותן ממשיך לשמור על המסגרת של קיום תורה ומצוות ואינו מניח לספקותיו להוציאו ממסגרת זו. ואכן כיום שאנו עדים לתופעה של "התפוצצות הידע" בקרב השכבות, השאלות המתעוררות מעידות שבעלי חוכמה הם ולכן התשובות חייבות להיות מתוחכמות אף הן.

ברכה לזיווג מהרה: לקטי בת יעל

בלק המכשף הגדול בעולם

בוא וראה, בלק חכם היה, ורב מכשפים במעשה ידיו יותר מבלעם, וכך למדנו כל מה שצריך בן אדם בעולם הזה בעבודת הקדוש ברוך הוא, צריך להתעורר המעשה למטה, שבמעשה שלמטה מתעורר מעשה למעלה, ומעשה זה צריך בקדושה, ובמקום שאין מעשה יש דיבור. ובדיבור הפה תלוי המעשה להתעורר למעלה. וכמו שצריכים לעורר קדושה עליונה במעשה ובדיבור, כך גם אלו שבאים מצד הטומאה, צריכים להתעורר הצד שלהם במעשה ובדיבור הפה.

ואף על פי שבלעם היה מכשף גדול מכל מכשפי העולם, מכשף עליון ממנו היה בלק. בקסם היה בלק גדול מכל החכמים, ובלעם בנחש. קסם ונחש שתי דרגות הן. קסם תלוי במעשה, נחש לא תלוי במעשה אלא בהסתכלות ובדיבור הפה. ואז מעוררים עליהם רוח טומאה להתלבש בהם ועושה מה שעושה. וישראל קדושים לא כך, אלא כולם קדושים וכל מעשיהם להתעורר עליהם רוח קדוש, כמו שאמר הנביא ישעיהו: **"עד יערה עלינו רוח ממרום"**. כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר במדבר: **"כי לא נִזְוַשׁ בִּיעֲקָב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל"** שהרי הם בצד הקדושה העליונה אוחזים ומעשיהם בקדושה באים, וקדושה מעוררים עליהם ומתלבשים בה.

בוא וראה, בקסם היה בלק גדול מכל החכמים, ובלעם בנחש. ועל כן בשעה שרצה בלק להתחבר עימו, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר במדבר: **"וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם"**. בוא וראה, בדיבור הפה היה בלעם גדול מכל מכשפי העולם, ובהסתכלות של אותו נחש היה יודע לכוון השעה. ועל כן רצה בלק להשלים דבר וקסם ונחש.

מזוזות מהודרות למהדרין

לכניסת הבית

בגודל 20 על 20 ס"מ ישירות מסופר סת"ם

עולם הזוהר הקדוש

לימוד ספר הזוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש את הנפש, ואפילו אם לא ידע מה הוא קורא ושוגה בשגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא שכתוב במגילת שיר השירים: "ודגלו עלי אהבה". ורבותינו פירשו "ודילוגו עלי אהבה". למה הדבר דומה? לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר חציין של תיבות בלעגי שפה ואביו ואמו יצחקו לו וישמחו לקולו.

כך יושב בשמים ישחק וישמח כשהאיש הישראלי יש לו חיבה בתורה ורוצה ללמוד, אך אין בידו משגת או אין לו מי שילמדנו ולומד כמה שיודע, בודאי עושה נחת רוח ליוצרו ובא בשכרו. אבל בלמוד תהילים וזוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל חשוב ומקובל ומרוצה לפני הקדוש ברוך הוא. ומי שיודע ספר ומבין דברי הזוהר הקדוש הפשוטים ימצא בו טוב טעם ודברים מתוקים מדבש ומוסרי השכל שמושכים לב האדם לאביו שבשמים.

הנה כי כן ראוי לכל אדם לקרוא לו את הפרשת התורה מדי שבוע ושבוע מתוך "הזוהר הקדוש", אך ישכיל על דבר מראשיתו שלא יצטרך ללמוד במהירות גדולה באופן שלא יהיה שווה אותו הלימוד כלום ויהיה עמלו לריק חס ושלום. וכבר אמרו: "טוב מעט בכוונה מהרבות בלא כוונה". וכשלומד סודות "הזוהר הקדוש" בלבבו יבין שיש צפוני סודות רזין דרזין בכל העניינים.

ספרי "הזוהר הקדוש" נתייסדו ונתחברו על ידי רבי שמעון והחבריא קדישא. בפני צדיקים קדושים וטהורים אלה, היה מתגלה אליהו הנביא ונשמות הצדיקים שבגן עדן, וכן מלאכי מעלה שניתנה להם הרשות להתגלות בפני צדיקים אלה ולגלות להם סודות תורה. גם הפמליא של מעלה היו מתגלים בפני רבי שמעון בר יוחאי וחבריו.

ב"זוהר הקדוש" מוצאים פעמים רבות, כי בעת שבני חבריא הלכו בדרך, היו זוכים לגילויים עליונים ממלאכי מעלה ומנשמות קדושות שהיו מתגלים לפניהם בדרכם ולמדו איתם תורה.

ספר "הזוהר הקדוש" עצמו נכתב על ידי תלמידו רבי אבא. מן הראוי לציין כי ספרי הזוהר הנמצאים איתנו אינם אלא המעט מה שנשאר לנו, ולא נותר לנו אלא לשמוח בחלקנו במה שנשאר לנו. ויהי נועם ה' עלינו ושיח שפתותינו לרצון.

לעילוי נשמת: **יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל**

כאשר עם ישראל יצא מהגלות

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר ויקרא בפרשת בחקותי: "והלכתי עימכם בזמנת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על זטאתיכם". ויסרתי אתם, על ידי ממונים אחרים. אף אני, הרי אני מתעורר לנגדכם, הרי שבע להתעורר עליכם. בוא וראה, האהבה העליונה של הקדוש ברוך הוא בישראל.

למלך שהיה לו בן יחידי והיה חוטא לפני המלך. יום אחד חטא לפני המלך, אמר המלך, כל אלו הימים הלקייתי אותך ולא קיבלת, מכאן והלאה מה אעשה לך, אם אגרש אותך מן הארץ ואוציא אותך מהמלכות, אולי יקומו עליך דובי השדה או זאבי השדה או שודדים, ויעבירו אותך מהעולם. מה אעשה, אלא אני ואתה נצא מהארץ. כך אף אני, אני ואתה נצא מהארץ, אף אני ואתה נלך בגלות ונצא כאחד. כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל, מה אעשה לכם, הרי הלקייתי אתכם ולא הטיתם אוזניכם, הרי הבאתי עליכם בעלי מגינים בעלי שלהבות להלקות אתכם ולא שמעתם.

וזה הוא שכתוב בפרשת חוקתי: "ויסרתי אתכם", ללכת בגלות, ואם תאמרו שאעזוב אתכם, אף אני עימם. שבע על חטאתיכם, הרי שבע שמגורשת עימכם. ומדוע? על חטאתיכם.

ועוד אמר הנביא ישעיהו: "ובפשעיכם שולחה אמכם". אמר הקדוש ברוך הוא אתם גרמתם שאני ואתם לא נדור בארץ, והרי המלכה יוצאת מהיכלי עימכם, הרי נחרב הכול, ההיכל שלי ושלכם נחרב. שהרי למלך לא ראוי ההיכל אלא כאשר הוא נכנס עם המלכה. ושמחת המלך לא נמצאת אלא בשעה שנכנס בהיכל המלכה, ונמצא בניה עימה בהיכל ושמחים כולם כאחד. עכשיו שלא נמצאים הבן והמלכה, הרי ההיכל חרב מהכול.

אלא מה אני אעשה, אף אני עימכם. ועכשיו אף על פי שישראל הם בגלות, הקדוש ברוך הוא נמצא עימם ולא עוזב אותם. שכאשר יצאו ישראל מהגלות, הקדוש ברוך הוא ישוב עימם שכתוב בתורה: "ישב ה' אלוֹקֵינוּ".

ברכה לרפואה מהרה: לגיטה בת מיסה

ברכה לרפואה מהרה: לאשרת בת חייט

”אהבת עולם”

בעוד שהיו יושבים בא בן אדם אחד ואמר: אשתו של רבי שמעון נרפאה מחוליה, והחברים שמעו קול, שהקדוש ברוך הוא מחל על אלו חטאי הדור. אמר רבי שמעון בר יוחאי: התקיים כאן הפסוק ושמועה טובה מארץ מרחק, כך היא נחת הרות, כמו מים קרים על נפש עייפה. אמר להם נקום ונלך, שהקדוש ברוך הוא עושה לנו בניסים. פתח ואמר: מים קרים על עייפה - זו התורה, שכל מי שזוכה לעמול בתורה ומרווה נפשו ממנה, מה שכתוב ושמועה טובה מארץ מרחק, הקדוש ברוך הוא מכריז עליו כמה טובות להטיב לו בעולם הזה ובעולם הבא זה שכתוב ושמועה טובה. מאיזה ממקום שהקדוש ברוך הוא היה רחוק ממנו בראשונה. ממקום שהיה בן אדם באיבה עימו בראשונה, כמו שכתוב בספר איוב: ”יגלו שמים עוונו וארץ מתקוממה לו” מאותו מקום מקדימים לו לשלום. וזה הוא שכתב הנביא ירמיהו: ”מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד”.

”3 דורות רשעים”

ובשעה שראה הקדוש ברוך הוא, שיקומו שלושה דורות רשעים, והם דור אנוש, דור המבול, ודור פלגה, (גנוז אותו) כדי שלא ישתמשו בו, ונתן אותו למשה והשתמש בו שלושה חודשים, שנשארו לו מימי עבור שלו כמו שאתה אומר: ”ותצפנהו שלושה ירחים. ואחר שלושה חודשים נכנס לפני פרעה. לקח אותו הקדוש ברוך הוא ממנו, עד שעמד על הר סיני לקבל התורה, והחזיר לו אותו אור והשתמש בו כל ימיו, ולא יכלו בני ישראל להתקרב אילו עד שנתן מסווה על פניו כמו שאתה אומר: ”וייראו מגשת אליו”, והתעטף בו כטלית, הוא שכתוב: ”עוטה כאור כשלמה”.

יהי אור ויהי אור, כל מה שנאמר ויהי, הוא בעולם בזה ובעולם הבא. אמר רבי יצחק אור שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, היה עולה אורו מסוף העולם עד סוף העולם ונגנז.

מה טעם נגנז? כדי שלא ייהנו ממנו רשעי העולם, ועולמות לא ייהנו בגללם והוא מכוסה לצדיקים. לצדיק בדיוק, שכתוב: ”אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה”, ואז יתבשמו עולמות ויהיו הכול אחד. ועד היום שיהיה העולם הבא הוא מכוסה ונגנז.

ברכה לרפואה מהרה: לשרה בת מרימה

ברכה לאריכות ימים: לרוני בן ויקטוריה

משה רבנו פרק ד'

אבי הנביאים

"פינת הזהב"

ולפתע אחד הגדיים ברח בריצה ומשה רץ אחריו. ולבסוף נעצר הגדי ליד מעיין קטן ולגם בשקיקה מן המים. ומשה רבנו ליטף את הגדי ונשא אותו על כתפו. אמר הקדוש ברוך הוא: מי שיש בליבו רחמים לצאן, ראוי לרעות את עמי ישראל. ועוד אמרו חז"ל: אין הקדוש ברוך הוא נותן גדולה לאדם, אלא עד שהוא בודקו תחילה בדבר קטן. ומשה זכה וראוי לקבל גדולה. ואז מחזה מוזר עורר את משה משלוותו, את מבטו צדה להבת אש, שאחזה בשיח בר קוצני, אך אש זו לא שלטה בשיח הקוצני, והדבר עורר פליאה רבה בלב משה רבנו.

הוא התקרב אל השיח, ואז שמע קול מהדהד במדבר "משה משה", ואז הבין שאת קול השכינה הוא שומע, ומיהר להסתיר את פניו מיראת הרוממות. ואז אמר הקדוש ברוך הוא: אתה הסתרת פניך ממני, חייך שבזכות מעשה זה עתיד אתה ליהנות מזיו השכינה ארבעים יום וארבעים לילה, ויאירו פניך כאור שבעת הימים.

ועוד הקדוש ברוך הוא ציווה את משה באומרו: "שֶׁל זַעֲלִיךְ מַעַל רִגְלֶיךָ, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמָּת קוֹדֵשׁ הוּא". "אהיה אשר אהיה" אמר הקדוש ברוך הוא למשה רבנו, אדון הכול יצרתי הכול, ואני אסייע בידך בכל אשר תפנה. וכך נגלה הקדוש ברוך הוא למשה רבנו בפעם הראשונה. הראהו הקדוש ברוך הוא למשה דור דור ופרנסיו, דור דור וחכמיו, עד שראה משה את רבי עקיבא, שנתעלה מדרגת רועה צאן השונא תלמידי חכמים, לדרגת תלמיד חכם מופלג, ולו 24,000 תלמידים. אמר משה: "ראוי שתינתן תורה על ידו", ענהו הקדוש ברוך הוא: לא הוא יתננה, כי בכ בחרתי. ואז משה סיפר ליתרו חותנו את כל אשר היה, והכין את עצמו ואת בני משפחתו לדרך. "לך לשלום" אמר לו יתרו וברך אותו בברכת הדרך.

בעוד הם הולכים בדרך, צווה הקדוש ברוך הוא על אהרן לצאת למדבר ולקדם את פני משה רבינו. התרגשותם של האחים שלא נפגשו שנים רבות, הייתה גדולה מאוד והם נפלו איש על צוואר רעהו ונשקו זה לזה. ומשה רבנו סיפר לאהרן על שליחותו. ואהרן סיפר למשה רבנו על חיי היהודים במצרים מן היום שעזב אותה משה רבנו. וסיפר אהרן שפרעה חלה בצרעת והצרות גדלו.. באחד הימים יצא פרעה לראות אם בני ישראל מתרשלים בעבודתם, בדרך כשל הסוס נפל מעליו ונרמס תחת רגלי הסוס עד שמת. וכך התבטלה גזירת המוות. ארמון ענק ממדים של פרעה

לא נמצא בכל רחבי תבל. ארבע מאות שערים כיתרו את הארמון, ובכל שער ניצבו 60 גיבורים לחמים, ובסך הכול שמרו את הארמון 24,000 אנשי מלחמה.

והם לא היו היחידים היו גם חיות רעות טורפות ולא מעט, זאבים, אריות, נמרים, דובים וכולם פעורי פה ומוכנים לשסע ולקרוע לגזרים למי שיעז להיכנס לארמון ללא רשות. ואז באו שני אנשים זקנים ופניהם שלווים ואלו משה ואהרן, שביקשו להיכנס לפרעה, ובעודם עומדים מול הארמון ושוקלים איך להיכנס אליו, ירד המלאך גבריאל מן השמים והכניסם פנימה הישר לחדרו הפרטי של פרעה.

ואז חמת המלך בערה בו להשחית, איך הצליחו זרים לחדור אל הארמון ? ואז ציווה פרעה לדון את כל השומרים למוות בגלל התרשלותם. כבשמע פרעה את רצונם להוציא את עם ישראל ממצרים, אמר להם: חיפשתי את שמו בספר הנמצא ברשותי ובו רשומים שמות אלוהיהם של כל אומות העולם, אבל שם אלוקי ישראל לא מצאתי. ולפיכך לא אשלח את ישראל.

ועוד הכביד על ישראל וביטל את יום המנוחה שהיה להם. ואז באו עוד פעם משה ואהרן אל פרעה ואהרן השליך את מטהו על הרצפה ונהפך לנחש, אז פרעה לעג להם והעמיד ילדים בני 4 שנים והם עשו אותו דבר, ואז מטהו של אהרן בלע את מטות הילדים ופרעה נבהל.

ושאר המכות שהטילו על פרעה, והוא לא שמע בקול משה ואהרן. עד המכה האחרונה שהיא מכת בכורות, שבה מתו כל בכורי מצרים והיא שהכריעה את פרעה. ופרעה שחשש על בנו הלך לחפש את משה, ומראהו של פרעה, שגובהו חצי מטר, ורוחבו חצי מטר, ואורך זקנו חצי מטר, ומתרוצץ בין הבתים בגושן לחפש את משה והילדים השתעשעו והחלו משטים בפרעה. ואז התחנן למשה שיציל את בנו, ללא הועיל ובנו מת..

המשך בשבוע הבא.

ממדרשי חז"ל.

לעילוי נשמת: **גניה יחזקאלי בת צ'חלה ז"ל**

לעילוי נשמת: **שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל**

והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע

בספר דניאל כתוב: "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע". ומי אלו המשכילים – אלו רבי שמעון והחברים יזהירו, כאשר נאספו לעשות זה החיבור ורשות ניתנה להם ואלהיו הנביא היה עימם ולכל נשמות הישיבות לרדת ביניהם, ולכל המלאכים בסתר ובדרך שכל. ועליון על הכול נתן רשות לכל שמות קדושים ולכול הוויות ולכול כינויים לגלות להם סודות גנוזים כל שם בדרגה שלו. ורשות נתן לעשר ספירות לגלות להם סודות גנוזים שלא ניתנה רשות לגלות עד שיבוא הדור של מלך המשיח.

כזוהר הרקיע שהוא כולל כל גוון. והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, שהוא זוהר מכוסה וגנוז זה - כת"ר. זוהר בהיר בשחקים זה- חכמ"ה. זוהר זורק ניצוצות ומבהיק כברק לעיניים זה-בינ"ה. זוהר לבן כלבנה זה- גדול"ה. זהר זוהר אדום כמאדים זה- גבור"ה. זוהר מבהיק כולל ירוק כחמה זה- תפאר"ת. זוהר ירוק ככוכב זה- נצ"ח. זוהר כולל שחור ואדום זה- הו"ד. זהר זוהר לכל עבר כמי שמכה בפטיש וזורק ניצוצות לכל צד, (זה יסו"ד) זה זוהר טמון וגנוז.

ואלו הן נשמות מאלו משכילים שיש בהם שכל להכיר בהם בסודות אדונים. כולן רשומות ומצויירות במלכות הרקיע. ככוכבים שמאירים ברקיע. וזהו יזהירו כזוהר הרקיע. מהו הרקיע? שמאירים בו נשמות המשכילים ככוכבים ברקיע וכך מאירים בכסא. וכולם פורחים מן הרקיע. וזה צדיק חי עולמים שממנו פורחים נשמות הצדיקים ומאירים בלבנה ועליהם כתוב: "ויתן אותם אלקים ברקיע השמים להאיר את הארץ".

הוא רקיע שהוא למעלה מחיות, וזה מה שאמר הנביא יחזקאל: "וממעל לרקיע אשר על ראשם". והפוך את המילה רקיע ותמצא אותו עיק"ר ויסוד המרכבה העליונה שעליו עומדים חיות וכסא המרכבה העליונה כמו שכתוב בספר משלי: "וצדיק יסוד עולם", על צדיק שלמעלה קיים העולם שמתכסה ועל צדיק שלמטה קיים העולם שמתגלה (העולם הזה).

וזהו מצדיקי הרבים מאותו צדיק של העולם תלויים. מה זה הרבים? אלו שנאמר עליהם הלכה כרבים שהם מצד האבות שאין רבים פחות משלושה. הלכה כרבים - זו השכינה. וכמו שאומר הנביא ישעיהו: "ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ". ועור אמר הנביא: "והארץ הדום רגלי" וזו שכינה שהיא כלולה מעשר ספירות, ומשם נקראו ישראל: מלכים, צדיקים, חוזים, נביאים, בעלי תורה, גבורים, חסידים, נבונים, חכמים, והם ראשי אלפי ישראל.

ברכה לרפואה מהרה: ליעל בת נעמי

ברכה לרפואה מהרה: לקלודין בת מרימה

פעם אחד ראה אדם שסמך על פסקו ושפסק נגד החכמים, והקפיד עליו רבי שמעון ואמר: הרי הוא פורץ גדר- וישכנו נחש, וכך קרה לו. מעשה ברבי שמעון שחלם בליל ראש השנה, שבני אחותו יתבעו ע"י המלכות לתת שש מאות דינרים, וכפה עליהם שיהיו גבאי צדקה, והם שאלוהו מניין יגבו את הכסף? אמר להם רבי שמעון תתנו משלכם ותכתבו כל סכום שאתם נותנים ולבסוף השנה אני אשלים לכם את החסר.

לקראת סוף השנה הלשינו עליהם שהם סוחרי משי, דבר שהיה אסור באותה עת. ואז בא הממונה מהשלטונות ואמר להם: או תעשו בגד מלכות עבור המלך או תשלמו שש מאות דינרים. ואז לקחו אותם וכלאו אותם בבית אסורים עד שישלמו את חובם למלכות. אז שמע רבי שמעון את אשר אירע, הלך אליהם ושאל: כמה עלו חשבונות הצדקה שלכם? ונמצא שנתנו שש מאות דינר חסר שש דינר, ואז ביקש רבי שמעון מהם שיתנו לו שש דינר ויצאו לחופשי, אמרו לו נתבעים לשלם שש מאות דינר, ואתה אומר בשש דינר תוציאנו לחופשי? אמר להם רבי שמעון תנו לי שש דינר ואעשה הזה מה שאני מבין. נתנו לו את הכסף בהיחבא, והלך אל הממונה עליהם ונתן לו את שש הדינר כשוחזר שישחרר אותם ויעלימו עין מהם, וכך יצאו לחופשי, ואז הם הבינו את העניין ושאלו את רבי שמעון: האם ידעת מראש מה יקרה ולמה לא אמרת לנו, וכי לא היה ברצוננו את זאת לצדקה? אמר להם רבי שמעון: רצייתי שתתנו זו לשמה.

ועוד מעשה באישה אחת בצידון, שהייתה נשואה עשר שנים עם בעלה ולא ילדה. באו לפני רבי שמעון ורצו להתגרש זה מזו, ענה להם כשם שנישאתם זה לזו במאכל ובמשתה, כך תיפרדו במאכל ובמשתה. קבלו את דבריו ועשו סעודה גדולה, ואשתו השקתה את בעלה הרבה יין, ועוד לפני שהשתכר אמר לאשתו תיקחי את כל החפץ לך לבית הורייך.

וכשהוא נרדם מרוב היין ששתה, רמזה לעבדיה שייטלו אותו במיטתו אל בית אביה. וכשיתעורר שאל את אשתו היכן אני? אמרה לו בבית אבי, אמר לה ומה לי לבית אביך? שאתה אמרת כל חפץ אקח אל בית אבי, אין לי חפץ טוב בעולם לי ממך. הלכו לרבי שמעון והוא עמד והתפלל עליהם ונפקדו בבנים והשמחה גדולה.

כאן נביא ממאמריו בתורת הנגלה על מעלת עם ישראל. אמר רבי שמעון: כל העוזר את ישראל הוא עוזר לשכינה. על הקשר בין עם ישראל להקדוש ברוך הוא ואמר בוא וראה כמה הן חביבין ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שבכל מקום שהם גלו הלכה עימם השכינה. גלו למצרים - שכינה עימם. גלו לבבל - שכינה עימם. ואף שהם עתידים להיגאל השכינה עימם. והקדוש ברוך הוא לא מצא אומה שראויה לקבל את התורה אלא ישראל במדבר. לכן אחריותו על כל אחד מישראל כלפי הכלל שלא יחטא. וזה כמו שאמר רבי שמעון: משל לבני אדם שהיו יושבים בספינה ונטל אחד מהם מקדח והתחיל קודח תחתיו, אמרו לו חבריו: מה אתה עושה? אמר להם מה איכפת לכם הרי תחתני אני קודח, אמרו לו: הרי המים יבואו ויציפו את כולנו, ובאן למדנו את עניין הערבבות, שכל אחד ערב על כל העם. על קיומו של עם ישראל על ידי התורה דרש רבי שמעון בר יוחאי ואמר: אם ראית עיירות נתלשות ממקומן בארץ ישראל אזי דע שלא החזיקו בשכר סופרים ובשכר משנים. וכמו אמר ירמיהו הנביא: "על מה אבדה הארץ על עזבם תורתני". ועוד דרש רבי שמעון ואמר את הפסוק

מספר דברים: "כי אם שמור תשמרו" - כך אמר הקדוש ברוך הוא לבן אדם: "תורתני בידך ונפשך בידך - אם שמרת את שלי - אני משמר את שלך, ואם אבדת את שלי - אני מאבד את שלך". רבי שמעון בר יוחאי נזדכך ונתעלה על ידי צער המערה והכיר את החשיבות של מעלת הייסורין, ודרש רבי שמעון ואמר: שלוש מתנות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל וכולם לא נקנים אלא בייסורין: תורה, ארץ ישראל ועולם הבא. גם על ארץ ישראל דרש רבי שמעון בזהר: שארץ הקודש היא ארץ החיים, וארץ ישראל שהיא מרכז העולם ולא שולט בה שום מלאך ולא ממונה אחר, אלא הקדוש ברוך הוא בעצמו. ועוד שמדד הקדוש ברוך הוא את כל הארצות, ולא מצא ארץ שראויה להינתן לישראל מלבד ארץ ישראל. ועוד דרש רבי שמעון ושאל מהי תבל? זו ארץ ישראל. ולמה היא נקראת תבל? שהיא מתובלת בכל - שבכל הארצות יש בזו מה שאין בזו, אבל ארץ ישראל לא חסר כלום.

שנאמר: "ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם ולא תחסר בה". כשחלה רבי שמעון את חוליו שממנו הוא נפטר, נכנסו לפניו רבי פינחס ורבי חייא ורבי אבהו ואמרו לו: "מי שהוא עמוד העולם הוא נוטה למות? ורבי שמעון הסביר להם שהדין שלו נעשה על ידי הקדוש ברוך הוא, ולא על ידי בית דין של מעלה, שביט דין של מעלה. תוך כדי כך הוא נעלם מעיניהם, ושחזר ונתגלה לעיניהם הוא הסביר להם שבאותו זמן שלא ראוהו, הביאו לראות את מקומו בעולם הבא, והוא בחר להימצא ליד אחיה השילוני. ועוד היה מוסר דברים לבנו אלעזר ולרב אבא, ותוך כדי כך, נתאספו החברים ובאו, עד שנתמלא הבית. בכה רבי שמעון ואמר: ראיתי את רבי פינחס בן יאיר ורב המנונא סבא שבאים מהעולם האמת בכדי לקבל את פני. וכמו שלמדונו רבותינו שבעת האדם שעובר לעולם הבא, באים קרובים ובני משפחה ללוותו כדי להקל עליו את המעבר מהעולם הזה לעולם הבא. ותוך כדי כך שהיו יושבים פתח רבי שמעון את עיניו, וראה מה שראה, ואש סובבה את הבית ויצאו כולם מן הבית מלבד בנו רבי אלעזר ורבי אבא, ושאר החברים היו בחוץ. אמר רבי שמעון לבנו שיקרא את רבי יצחק שהיה לידו בעת "האיזרא" וליתר החברים שהיו עימו אז והחל לגלות להם סודות, כדי שלא ילך מהעולם מבלי לגמור למסור את הסודות שעליו למסור, וציווה: רבי אבא יכתוב את הדברים ורבי אלעזר יאמרם בפה, ושאר החברים יהגו בליבם.

ועוד ביקש מבנו שיעבור למקום אחר כדי לפנות מקום לשכינה המתגלית לאדם בשעת פטירתו, וכשהודיע לנמצאים שרבי פינחס בן יאיר ורב המנונא סבא הגיעו, נזדעזעו כולם והתרחקו מהמקום לירכתי הבית, ודרש להם רבי שמעון דברים עמוקים ונשגבים והסביר להם את השמחה המתעוררת למעלה בבוא צדיק לעולם האמת, כשהוא היה צריך לעבור לשם. ואז סיפר רבי אבא: שלא גמר המאור הקדוש רבי שמעון לומר את המילה "חיים" ואז נשתתק. וכבר לא שמעתיו יותר, ולא הרימותי את ראשי כי אור גדול מנע ממני להסתכל. ובאותו יום האש לא פסקה מסביב לבית. בשבוע הבא הפרק אחרון.

"זוהר האש"

ספר הזהב 1
מתוך "זוהר הקדוש"
מתרגם האלוף
רבי שמעון בן יוחאי זי"ע
לייסורים נבחרים כקיימים וזוהרים
ברזיונים ונשיב שכינה וקריאה
קלה ולהבנה לכל גוש דורו וקריאה
שבעים פנים ברומחה גבוה מאוד

הספר שריתק את העולם היהודי !!!

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוף רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. בשבעים פרקים. לקריאה קלה ומעודנת ולהבנה לכל נפש יהודי. בכריכה ו- 200 עמודים על סודות החיים והמוות ועל סודות הנשמה, ורבדים עמוקים ומרתקים.

